

(Kort bemærkning).

Kim Mortensen (S):

Det vil sige, at det skal forstås på den måde, at Det Konservative Folkeparti, når vi kommer til de her meget omtalte forhandlinger på det mere konkrete plan, vil være indstillet på at anbefale regeringen, at man så også finder de nødvendige penge, der skal til for at investere i området, måske for at eliminere nogle af de betænkeligheder, som jeg kunne høre at regeringspartneren Venstre havde i forhold til prisen.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Som jeg var inde på, er det faktisk sådan, at det går ganske godt med udviklingen inden for det her område. Det, som jeg fornemmer er vindmølleindustriens store problem, er demonstrationspladserne, og derfor er det selvfølgelig dem, vi skal have sikret.

Det, der er væsentligt for os i de her forhandlinger, er netop, at vi sørger for, at markedsvilkårene kommer til at være sådan, at det bliver gunstigt generelt at udvikle den vedvarende energi. Det kan sådan set være på masser af andre områder end vind.

Lige præcis vind fungerer jo meget godt og har netop det her ene problem. Og så er den ekstra satsning, vi ligesom har lagt op til på nuværende tidspunkt, på området for andengenerationsbiobrændstoffer, hvor der netop stadig væk er en teknologi, der skal udvikles, for at det her kan komme ud at fungere på markedet.

Kl. 11.35

Formanden:

Tak til fru Charlotte Dyremose. Så går vi videre i ordførerrækken med hr. Martin Lidegaard.

Martin Lidegaard (RV):

Årets energipolitiske redegørelse finder sted på et utrolig kritisk tidspunkt. Vi er midt i forhandlinger. Teknologirådet afleverede i går et, synes jeg, fantastisk flot bud på vores fremtidige energivision, og energispørgsmålet kan man vel roligt sige er helt i top på både den internationale og den nationale scene.

Derfor har jeg også imødeset ministerens redegørelse i meget stor spænding som et signal om, i hvilken retning vinden blæser i forhold til de forhandlinger, vi skal have gang i. Som jeg tidligere indicerede, er jeg meget enig med både Venstres, De Konservatives og Socialdemokraternes ordførere, alle ordførerne sådan set, om,

hvor vigtigt det er med bred enighed på det her område. Jeg oplever ikke så meget det, vi har, som bred enighed, men mere som brede aftaler, og det synes jeg i og for sig ikke gør det dårligere. Jeg synes faktisk, det er ganske flot, at det er lykkedes at lave så brede aftaler, i betragtning af hvor langt vi har stået fra hinanden. Det tror jeg alle der har deltaget i forhandlingerne de sidste 4 år kan bevidne ikke altid har været let.

Den tradition skal fortsættes, og det vil vi stå som garanter for. Vi har selv spillet ud med en 10-årig energiplan, der har visioner helt frem til 2050. Den skal jeg ikke stå og referer i detaljer her, men derimod prøve at slå ned på nogle af de enigheder og uenigheder, jeg ser her, hvor vi nu går ind i forhandlingerne.

Med hensyn til enigheder var jeg glad for og hæftede mig i ministerens tale ved tanken om at udbygge et større og mere fleksibelt marked i både Danmark og udlandet i form af flere forbindelser og større fleksibilitet i anvendelsen af vores energi. Jeg var egentlig også utrolig glad for de meldinger, ministeren kom med i forhold til det europæiske samarbejde. Jeg tror faktisk, der er ved at danne sig en bred politisk konsensus både i Danmark og i Europa om at gøre energi til et af omdrejningspunkterne.

Det var måske også grunden til, at vi havde den store fornøjelse at se forsvarsministeren i salen lidt tidligere på dagen. Det her er jo i høj grad et sikkerhedspolitisk spørgsmål. EU har aldrig betragtet det som et sådant, men det var måske på tide, at man gjorde det og fik en politisk overbygning på den liberalisering af markedet, som vi alle sammen har været enige om på europæisk plan.

Jeg er også glad for, at regeringen står ved den besparelsesaftale, der er indgået. Den har nogle sigtelinjer, der går 10 år frem. Vi så gerne, at vi følger den op med endnu længere sigtelinjer, og især så vi gerne, at vi begyndte at kigge på transportområdet med hensyn til besparelser. Det er også noget af det, vi vil tage med ind i forhandlingerne.

Der, hvor jeg egentlig oplever den absolut største politiske knast – her er jeg meget spændt på, om ministeren vil svare, efter at ordførerne nu har været på – er i hele spørgsmålet, hvor markedet kan tage over, og hvor meget politik der skal til, for at markedet kan køre selv. Altså, vi er jo alle sammen enige om, at markedet skal være en motor, der kører, og som skal drive udviklingen frem, men vi har ret stor uenighed,